Рѹдъ всякїй день е ходила на нивѫ тѫ съ Воозовы тѣ слѹгины, и събрала е только хранѫ, щото на край немала е мѣсто въ житницы тѣ за ячмена и жито то. Кога то преминѫ жатва та, рече и Воозъ: Дъще! ты си отъ Бога благословенна; добро то ти поведенїе надминѹва и тѫѭ любовь, колто си показала на свекървѫ си, Всичкїй градъ познава, дѣто си добродѣтелна жена. Ако никой не сѧ противи, азъ ще тѫ вземѫ за женѫ. Воозъ сообщи намѣренїе то си на градски тѣ старѣйшины. И Тїй съ всичкїй народъ почестихѫ мѹ женидвѫта. Богъ на скоро даде имъ сына, когото наименѹва Овидъ, отъ когато сѧ введе рода на царѧ Давїда. И така и двѣ тѣ сиромашны жены чрезъ добродѣтелство то станаха благополѹчны.

§. 81. Илї и неговы тѣ сынове.

Первосвѧщеникъ Илї живѣелъ е въ Силоамъ; дѣто е былъ кѹвота на завѣта. Тамъ всякїй домовладѣтель доносвалъ е первенцы тѣ отъ свои тѣ стада, съ десятки тѣ на всички тѣ плодове, и жертвовалъ е на Бога. Илї ималъ е два сына; единый сѧ именѹваше Офни, а дрѹгїй Фїнеесъ. Тїй сѧ были неѹдобовоспытанни, злонравни и съ лошаво поведенїе сынове, които нито одъ Бога сѫ сѧ страшили, нито отъ человѣцы тѣ сѫ сѧ срамѹвали. Жертвы отъ жертвенника сѫ крадѣли и отъ человѣцы тѣ неразсѹдно сѫ грабили. Старецъ Или рече имъ: Каквы жалостны гласове трѣба да чѹѭ за ваше то злонравїе! защо правите толкози злины? Всичкїй народъ говори за безчинїе то ви. Не правите, сынове мой, таквїѧ злоѹпотрѣвленїѧ та, да не чѹвамъ такво нѣщо за васъ. Престаните и не пребождайте народа на грѣхъ — Но они презрѣха отечески тѣ совѣты.

Въ то врѣмѧ живѣали сѫ Богобоѧзливы тѣ мѫжъ и жена — Елканъ и Анна. Они имали сѫ малыи си сынъ именемъ Самѹила. Когото като доведоха на Первосвѧщенника Илї. Ето рече майка мѹ, за то е дѣте много врѣмѧ сьмь сѧ молила на Бога, Богъ оуслышалъ е молитвѫ тѫ ми, и ми